

Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица

Користећи се овлаштењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI. 2 Закључака Савјета за имплементацију мира које се састало у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет поздравило намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора да би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “друге мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на члан I: 1. поменутог Анекса 10 који се искључиво односи на промовисање поштивања људских права и повратка расељених особа и избјеглица;

Узимајући у обзир значај који Управни одбор Савјета за имплементацију мира даје питању убрзања повратка избјеглица и осигуравању потпуне и недискриминирајуће имплементације имовинских закона БиХ;

Узимајући надаље у обзир потребу да се на цјелокупној територији Босне и Херцеговине, на најефикаснији и најправичнији начин проведу закони у вези са повратом имовине, те да се осигура усклађено провођење тих закона у сваком ентитету;

Свјестан суштинске потребе да се осигура да процес усклађивања не буде на штету избјеглица и расељених лица-повратника, те да се осигура да процес усклађивања буде у духу Анекса 7 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Надаље свјестан да Комисија за имовинске захтјеве као Даутонска институција игра суштинску улогу у провођењу Анекса 7. Општег оквирног споразума за мир, те да је из тог разлога имплементација одлука Комисије од највеће важности;

Узимајући у обзир и имајући у виду горе наведено, овим доносим слиједећу одлуку:

ОДЛУКА

којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица.

Доле наведени Закон ће ступити на снагу као што је и наведено у члану 7. на привременој основи, док Народна Скупштина Републике Српске не усвоји овај Закон у одговарајућој форми, без измјена и допуна и без додатних услова.

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ ОДЛУКА
КОМИСИЈЕ ЗА ИМОВИНСКЕ ЗАХТЈЕВЕ РАСЕЉЕНИХ ЛИЦА И ИЗБЈЕГЛИЦА

Члан 1.

У члану 4. Закона о извршењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (Слу'бени гласник Републике Српске, бр. 31/99, 18/00 и 39/00) у његовом измјењеном и допуњеном облику (у даљем тексту: «Закон) додаје се нови став 3. који гласи:

«»»»»»»»»»"Ако је захтјев за извршење одлуке Комисије поднијело лице које није наведено у диспозитиву одлуке орган управе ће одлучити да ли се он/она мо'е сматрати чланом породичног домаћинства носиоца станарског права наведеног у одлуци»»»".

Садашњи став 3. постаје став 4.

Члан 2.

У члану 5. став 2. мијења се и гласи:

«»»»"Захтјев за извршење одлуке Комисије којом се потврђује станарско право мора се поднијети у року од осамнаест мјесеци од дана доношења одлуке Комисије.»»»»"

Члан 3.

У члану 7. став 6. мијења се и гласи:

"Ако је тра'илац извршења поднио код надле'ног органа управе захтјев за поврат у посјед исте имовине или стана, у складу са Законом о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине, те уколико то лице накнадно поднесе одлуку Комисије на извршење, надле'ни орган управе ће спојити поступке за извршење који се односе на обје одлуке и донијети закључак о дозволи извршења у складу са овим чланом."

Члан 4.

Члан 11. мијења се и гласи:

“По пријему захтјева за поновно разматрање Комисија може обавијестити надлежне органе управе који су одговорни за извршење одлуке Комисије о поднесеном захтјеву за поновно разматрање.

Надлежни орган управе не обуставља извршење одлуке Комисије, осим уколико не прими званичну обавијест од Комисије којом се посебно захтијева обустављање извршења до доношења одлуке по захтјеву за поновно разматрање.

Одлучујући по захтјеву за поновно разматрање, Комисија може:

1. одбацити захтјев као неприхватљив, неблаговремен или поднесен од неовлаштеног лица;
2. одбацити захтјев као неоснован; или
3. прихватити захтјев, ранију одлуку ставити ван снаге и донијети нову одлуку.

Одлука Комисије којом се прихвата захтјев за поновно разматрање и ставља ван снаге ранија одлука, или одбија пријем или одбацује захтјев за поновно разматрање, доставља се подносиоцу захтјева за поновно разматрање и свим другим лицима којима је ранија одлука достављена, као и органу управе одговорном за извршење.”

Члан 5.

Члан 12. мијења се и гласи :

“Жалба против закључка о дозволи извршења одлуке Комисије, према ставу 2. члана 10. овог Закона, подноси се надлежном другостепеном органу у складу са Законом о општем управном поступку путем управног органа који је донио закључак о дозволи извршења, у року од 8 дана од дана достављања закључка о дозволи извршења.

Основ за ‘албу ограничен је на следеће:

1. одлука Комисије на којој се темељи закључак о дозволи извршења не постоји или је стављена ван снаге од стране Комисије у току поступка поновног разматрања;
2. да ли извршеник има право на алтернативни смјештај или да ли је временски рок у којем извршеник мора напустити имовину у складу са важећим законима; или
3. из других разлога због којих се може поднијети ‘алба против закључака о дозволи

извршења у складу са Законом о општем управном поступку. “

Члан 6.

Иза члана 12. додаје се нови члан 12 а. који гласи:

“Члан 12а

Надлежни орган управе упућује подносиоца жалбе на покретање поступка пред надлежним судом у року од 30 дана да би доказао да је носилац права из одлуке Комисије пренио своја права на подносиоца жалбе, на добровољан и законит начин, након датума наведеног у диспозитиву одлуке Комисије.

Надлежни суд мо'е донијети посебну наредбу којом се обуставља поступак извршења пред надлежним органом управе до доношења одлуке суда, када апелант мо'е да пока'е доказ у форми писменог уговора о преносу права у складу са домаћим законом и настанку ненадоканадиве штете за извршеника у случају да се поступак извршења настави."

Члан 7.

Ова Одлука се објављује без одлагања у Службеном гласнику Републике Српске, и ступа на снагу осам дана након објављивања.

Сарајево, 4. децембар 2001. године

Волфганг Петрич
Високи представник